Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 29/2012**

af 13. januar 2012

om handelsnormer for olivenolie

(kodifikation)

(EUT L 12 af 14.1.2012, s. 14)

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 80 af 20.3.2012, s. 39 (29/2012)

▼B

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 29/2012

af 13. januar 2012

om handelsnormer for olivenolie

(kodifikation)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007/EF af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ([1]), særlig artikel 113, stk. 1, litra a), og artikel 121, første afsnit, litra a) sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) Nr. 1019/2002 af 13. juni 2002 om handelsnormer for olivenolie ([2]) er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ([3]). Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Olivenolie har særlige organoleptiske og ernæringsmæssige egenskaber, som betyder, at produktet i modsætning til de fleste andre vegetabilske fedtstoffer kan afsættes på markedet til relativt høje priser, produktionsomkostningerne taget i betragtning. Som følge af denne markedssituation bør der fastsættes handelsnormer med særlige mærkningsregler for olivenolie, som supplerer dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ([4]), og især principperne i direktivets artikel 2.

(3) For at sikre, at den olivenolie, som sælges, er ægte, bør de emballager, der anvendes i detailhandelen, have en begrænset størrelse og være forsynet med en passende lukkeanordning. For emballager bestemt til storkøkkener bør medlemsstaterne dog kunne tillade en større kapacitet.

(4) Ud over den information, som forbrugerne får via de obligatoriske betegnelser, der er foreskrevet for de forskellige olivenoliekategorier i artikel 118 i forordning (EF) nr. 1234/2007, bør de informeres om, af hvilken type den olivenolie er, som findes i handelen.

([1]) EFT L 299 af 16.11.2007, s. 1.
([2]) EFT L 155 af 14.6.2002, s. 27.
([3]) Se bilag I.
([4]) EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

▼B

(5) På grund af sædvaner i landbruget og lokale udvindings- eller sammenstikningsmetoder kan jomfruolie til direkte afsætning have meget forskellige kvaliteter og smagskarakterer afhængigt af den geografiske oprindelse. Det kan inden for en og samme oliekategori føre til prisforskelle, som forstyrrer markedet. For de andre spiseoliekategorier er der ikke væsentlige oprindelsesbetingede forskelle, og angivelse af oprindelsen på emballager bestemt til forbrugerne kunne give forbrugerne det indtryk, at der er sådanne forskelle. For at undgå risikoen for fordrejning af markedet for olivenolie til konsum bør der derfor fastlægges en obligatorisk ordning på EU-plan for oprindelsesbetegnelse, som bør begrænses til »ekstra jomfruolie« og »jomfruolie«, der opfylder præcise betingelser. Den frivillige ordning, der har været anvendt indtil 2009, har vist sig utilstrækkelig til at undgå vildledning af forbrugerne med hensyn til jomfruolies reelle egenskaber i den henseende. Desuden er der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ([1]) blevet fastsat bestemmelser om sporbarhed, som har fundet anvendelse siden den 1. januar 2005. Den erfaring, de erhvervsdrivende og myndighederne har opnået på dette område, gør det muligt at gøre mærkning af ekstra jomfruolies og jomfruolies oprindelse obligatorisk.

(6) Navne på eksisterende mærker, der omfatter geografiske angivelser, kan fortsat anvendes, hvis navnene er officielt registreret i overensstemmelse med Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ([2]), eller med Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker ([3]).

(7) En regional oprindelsesbetegnelse kan være forbundet med en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller en beskyttet geografisk betegnelse (BGB) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ([4]). For at undgå vildledning af forbrugerne og dermed forstyrrelser af markedet bør kun regionale oprindelsesbetegnelser kunne tildeles BOB og BGB. For importeret olivenolie er det nødvendigt at overholde bestemmelserne om ikke-præferentiel oprindelse i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([5]).

([1]) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.
([2]) EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.
([3]) EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1.
([4]) EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.
([5]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

▼B

(8) Hvis EU eller en medlemsstat er angivet som oprindelse for jomfruolien, må det tages i betragtning, at de anvendte oliven, men også udvindingsmetoderne og -teknikkerne har indflydelse på deres kvalitet og smag. Oprindelsesbetegnelsen må derfor gælde det geografiske område, i hvilket olivenolien er fremstillet, hvilket generelt svarer til det område, hvor olien er udvundet af olivenerne. I nogle tilfælde er det sted, hvor olivenerne er høstet, dog ikke det samme som det, hvor olien er udvundet, og der bør gives oplysning herom på emballagen eller på etiketter på emballagen for ikke at vildlede forbrugerne og forstyrre markedet for olivenolie.

(9) En stor del af EU's ekstra jomfruolie og jomfruolie består af sammenstikninger af olie fra forskellige medlemsstater og tredjelande. Der bør defineres enkle bestemmelser om mærkning af sådanne sammenstikningers oprindelse.

(10) I henhold til direktiv 2000/13/EF må oplysninger, som anføres i mærkningen, ikke være af en sådan art, at de vildleder køberen med hensyn til den pågældende olivenolies beskaffenhed eller ved at tillægge den egenskaber, som den ikke har, eller ved at give indtryk af, at den har særlige egenskaber, som i virkeligheden er fælles for de fleste olier. Desuden er det nødvendigt med harmoniserede regler for visse fakultative, hyppigt brugte oplysninger om olivenolie for at definere dem helt præcist og gøre det muligt at kontrollere, at de er rigtige. Således må begrebet »koldpresning« eller »koldekstraktion« svare til en veldefineret traditionel produktionsmetode. Det Internationale Olivenolieråd har i sin reviderede metode til organoleptisk vurdering af jomfruolie fastsat visse udtryk, der beskriver ekstra jomfruolies og jomfruolies organoleptiske egenskaber med hensyn til smag og/eller lugt. Anvendelsen af de pågældende udtryk i mærkningen af ekstra jomfruolie og jomfruolie bør forbeholdes olie, som er blevet vurderet efter den tilsvarende analysemetode. Det er nødvendigt med overgangsordninger for visse erhvervsdrivende, der i øjeblikket anvender de forbeholdte udtryk. Oplysning om syreindhold må ikke anføres alene, da det kan give forbrugerne den fejlagtige opfattelse, at det er et absolut kvalitetskriterium, mens det kun har kvalitativ værdi set i sammenhæng med de øvrige kendetegn ved den pågældende olivenolie. Da visse oplysninger anføres stadigt hyppigere, bør der fastlægges objektive kriterier for, hvordan de skal anvendes, for at skabe klarhed på markedet for olivenolie.

(11) Det er nødvendigt at hindre, at levnedsmidler, som indeholder olivenolie, vildleder forbrugeren ved at fremhæve olivenoliens ry uden at oplyse produktets faktiske sammensætning. Etiketterne må derfor indeholde en klar angivelse af procentdelen af olivenolie samt visse særlige angivelser for produkter, der udelukkende består af en blanding af vegetabilske olier. Desuden må der tages hensyn til nogle særlige bestemmelser i en række forordninger om olivenolieholdige produkter.

▼B

(12) Betegnelserne for olivenoliekategorierne svarer til de fysisk-kemiske og organoleptiske egenskaber, der er fastlagt i bilag XVI til forordning (EF) nr. 1234/2007 og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2568/91 af 11. juli 1991 om kendetegnene for olivenolie og olie af olivenpresserester og de i den forbindelse anvendte metoder ([1]). De øvrige angivelser i mærkningen skal være baseret på objektive elementer for at undgå enhver risiko for misbrug til skade for forbrugerne og konkurrencefordrejning på markedet for de berørte olier.

(13) Som led i kontrolordningen i henhold til artikel 113, stk. 3, andet afsnit i forordning (EF) nr. 1234/2007, skal medlemsstaterne ud fra de angivelser, der skal anføres ved mærkningen, fastlægge de dokumentationskrav og sanktioner, der skal anvendes. Fastslåede kendsgerninger, analyseresultater, pålidelige registreringer, information af administrativ art eller om regnskabsforhold kan f.eks. anvendes som dokumentation, uden at udelukke nogen muligheder på forhånd.

(14) Da kontrollen af de virksomheder, der står for mærkningen, skal foretages i den medlemsstat, hvor de er etableret, må der skabes en procedure for administrativt samarbejde mellem Kommissionen og de medlemsstater, hvor olien markedsføres.

(15) For at der kan foretages en evaluering af det system, der indføres med denne forordning, skal de berørte medlemsstater indsende oplysninger om deres erfaringer og om eventuelle problemer.

(16) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Uden at direktiv 2000/13/EF og forordning (EF) nr. 510/2006 herved tilsidesættes, fastlægges der i denne forordning særlige handelsnormer for detailhandelen med olivenolie og olie af olivenpresserester, jf. nr. 1, litra a) og b), og nr. 3 og 6 i bilag XVI til forordning (EF) nr. 1234/2007.

2. I denne forordning forstås ved »detailhandel« salg til den endelige forbruger af olie som omhandlet i stk. 1, i uforandret stand eller blandet i et levnedsmiddel.

Artikel 2

Olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, sælges til den endelige forbruger i færdigpakninger, der højst må rumme 5 l. Denne emballage skal være forsynet med en åbningsanordning, der ikke mere er intakt, når den har været brugt første gang, og emballagen skal være mærket i overensstemmelse med artikel 3-6.

([1]) EFT L 248 af 5.9.1991, s. 1.

▼B

Når det gælder olie bestemt til konsum i restauranter, hospitaler, marketenderier og lignende, kan medlemsstaterne afhængigt af, hvilken type storkøkken der er tale om, fastsætte en maksimal kapacitet for emballager på over 5 l.

Artikel 3

Betegnelser i overensstemmelse med artikel 118 i forordning (EF) nr. 1234/2007 anses for at være varebetegnelser som omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 1, i direktiv 2000/13/EF.

Mærkningen af olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, skal med typer, som er letlæselige og ikke kan udviskes, foruden betegnelsen omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, men ikke nødvendigvis tæt på denne, indeholde følgende oplysninger for hver enkelt oliekategori:

a) for ekstra jomfruolie:

»olivenolie af bedste kvalitet, der er udvundet direkte af oliven og udelukkende ved mekaniske processer«

b) for jomfruolie:

»olivenolie, der er udvundet direkte af oliven og udelukkende ved mekaniske processer«

c) for olivenolie — bestående af raffineret olivenolie og jomfruolie:

»olie, der udelukkende indeholder raffineret olivenolie og olie udvundet direkte af oliven«

d) for olie af olivenpresserester:

»olie, der udelukkende indeholder olie fremstillet ved behandling af det produkt, der er fremkommet efter udvinding af olivenolie, og olie udvundet direkte af oliven,«

eller

»olie, der udelukkende indeholder olie fremstillet ved behandling af olivenpresserester og olie udvundet direkte af oliven.«

Artikel 4

1. For ekstra jomfruolie og jomfruolie som defineret i nr. 1, litra a) og b), i bilag XVI til forordning (EF) nr. 1234/2007 skal oprindelsesbetegnelsen anføres i mærkningen.

For de i nr. 3 og 6 i bilag XVI til forordning (EF) nr. 1234/2007 definerede produkter skal der ikke anføres nogen oprindelsesbetegnelse i mærkningen.

I nærværende forordning forstås ved »oprindelsesbetegnelse« et geografisk navn på emballagen eller på en etiket på emballagen.

▼B

2. De i stk. 1 omhandlede oprindelsesbetegnelser må:

a) når det drejer sig om olivenolie med oprindelse i en medlemsstat eller et tredjeland i overensstemmelse med stk. 4 og 5, kun være en henvisning til medlemsstaten, EU eller tredjelandet, alt efter hvad der er relevant, eller

b) når det drejer sig om sammenstikninger af olivenolie med oprindelse i flere medlemsstater eller tredjelande i overensstemmelse med stk. 4 og 5, kun være en af følgende angivelser, alt efter hvad der er relevant:

i) »sammenstikning af olivenolie med oprindelse inden for EU« eller en henvisning til EU

ii) »sammenstikning af olivenolie med oprindelse uden for EU« eller en henvisning til oprindelsen uden for EU

iii) »sammenstikning af olivenolie med oprindelse inden for og uden for EU« eller en henvisning til oprindelsen inden for EU eller uden for EU, eller

c) kun være en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, jf. forordning (EF) nr. 510/2006, i overensstemmelse med bestemmelserne i den pågældende varespecifikation.

3. Mærker eller virksomheders navne, for hvilke ansøgninger om registrering blev indgivet senest den 31. december 1998 i henhold til direktiv 89/104/EØF eller senest den 31. maj 2002 i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 ([1]), betragtes ikke som oprindelsesbetegnelser, der falder ind under nærværende forordning.

4. Ved import fra et tredjeland bestemmes oprindelsesbetegnelsen efter artikel 22-26 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

5. En oprindelsesbetegnelse, der indeholder navnet på en medlemsstat eller EU, skal svare til det geografiske område, hvor de pågældende oliven er høstet, og hvor den mølle ligger, i hvilken olieudvindingen har fundet sted.

Såfremt olivenerne er høstet i en anden medlemsstat eller et andet tredjeland end det land, hvor den mølle ligger, i hvilken olieudvindingen har fundet sted, skal følgende anføres i oprindelsesbetegnelsen: »(Ekstra) jomfruolie fremstillet i (EU eller den pågældende medlemsstat) af oliven høstet i (EU, den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland).«

Artikel 5

Ved mærkningen af olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, kan de fakultative angivelser i nærværende artikel anvendes, hvis de dertil svarende krav er opfyldt:

a) Angivelsen »første koldpresning« må kun anvendes for ekstra jomfruolie eller jomfruolie, som er udvundet ved under 27 ° C ved en første presning af olivenmassen i et traditionelt udvindingssystem med hydrauliske presser.

([1]) EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1.

▼B

b) Angivelsen »koldekstraktion« må kun anvendes for ekstra jomfruolie eller jomfruolie, som er udvundet ved under 27 ° C ved filtrering eller centrifugering af olivenmassen.

c) De organoleptiske egenskaber, der vedrører smag og/eller lugt, må kun angives for ekstra jomfruolie eller jomfruolie; de i punkt 3.3 i bilag XII til forordning (EØF) nr. 2568/91 anførte udtryk må kun angives i mærkningen, hvis de er baseret på resultaterne af en vurdering foretaget ved hjælp af den metode, der er fastsat i det bilag.

d) Mærkningen må kun angive syreindhold eller maksimalt syreindhold, hvis der i samme synsfelt og med typer af samme størrelse er anført peroxidtal, voksindhold og UV-absorbans bestemt i henhold til forordning (EØF) nr. 2568/91.

Produkter, der sælges under varemærker, for hvilke ansøgninger om registrering blev indgivet senest den 1. marts 2008, og som indeholder mindst et af de i punkt 3.3 i bilag XII til forordning (EØF) nr. 2568/91 anførte udtryk, er undtaget fra kravene i artikel 5, første afsnit, litra c), i nærværende forordning indtil den ►C1 1. november 2011 ◄.

Artikel 6

1. Hvis det i mærkningen uden for ingredienslisten ved ord, billeder eller grafiske fremstillinger fremhæves, at der er olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i en blanding af olivenolie og andre vegetabilske olier, skal varebetegnelsen for den pågældende blanding være som følger: »Blanding af vegetabilske olier (eller de pågældende vegetabilske oliers specifikke navn) og olivenolie«, direkte efterfulgt af blandingens olivenolieindhold i procent.

I mærkningen af de i første afsnit omhandlede blandinger må indholdet af olivenolie kun fremhæves ved billeder eller grafiske fremstillinger, hvis det udgør over 50 %.

Medlemsstaterne kan forbyde fremstilling på deres område af blandinger af olivenolie og andre vegetabilske olier som omhandlet i første afsnit til internt forbrug. De kan dog ikke forbyde markedsføring på deres område af sådanne blandinger hidrørende fra andre lande, og de kan ikke forbyde fremstilling på deres område af blandinger med henblik på markedsføring i en anden medlemsstat eller til eksport.

2. Hvis det i mærkningen uden for ingredienslisten ved ord, billeder eller grafiske fremstillinger fremhæves, at der er olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i nærværende forordning i et andet levnedsmiddel end de i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede, skal varebetegnelsen for det pågældende levnedsmiddel efterfølges direkte af en angivelse af den procentdel, som den tilsatte olie som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i nærværende forordning udgør af levnedsmidlets samlede nettovægt, undtagen når det drejer sig om tun i olivenolie, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 1536/92 ([1]), og sardiner i olivenolie, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2136/89 ([2]).

([1]) EFT L 163 af 17.6.1992, s. 1.
([2]) EFT L 212 af 22.7.1989, s. 79.

▼B

I stedet for at angive, hvilken procentdel den tilsatte olivenolie udgør af levnedsmidlets samlede nettovægt, kan det angives, hvilken procentdel den tilsatte olivenolie udgør af fedtstoffets samlede vægt, hvorefter udtrykket »fedtprocent« tilføjes.

3. Betegnelserne i artikel 3, første afsnit, erstatter ordet »olivenolie« i mærkningen af produkter som omhandlet i punkt stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

Hvis der indgår olie af olivenpresserester, anvendes »olie af olivenpresserester« dog i stedet for »olivenolie«.

4. De i artikel 3, andet afsnit, omhandlede oplysninger kræves ikke anført i mærkningen af produkter som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 7

Efter anmodning fra den medlemsstat, som er nævnt i adressen på den i mærkningen anførte fabrikant, pakkevirksomhed eller forhandler, skal den berørte part fremlægge dokumentation for de i artikel 4, 5 og 6 omhandlede angivelser på grundlag af et eller flere af følgende punkter:

a) faktiske forhold eller videnskabeligt fastslåede kendsgerninger

b) analyseresultater eller automatiske registreringer af repræsentative prøver

c) administrative eller regnskabsmæssige oplysninger i overensstemmelse med EU's og/eller medlemsstaternes retsforskrifter.

Den pågældende medlemsstat accepterer visse afvigelser mellem angivelserne i mærkningen i henhold til artikel 4, 5 og 6 og konklusionerne på grundlag af den fremlagte dokumentation og/eller resultaterne af eventuelle kontradiktoriske ekspertudtalelser under hensyntagen til, hvor præcise og repeterbare metoderne og den pågældende dokumentation er, og, i givet fald, hvor præcise og repeterbare de kontradiktoriske ekspertudtalelser er.

Artikel 8

1. Hver medlemsstat sender Kommissionen navn og adresse på det organ eller de organer, som er ansvarlige for at kontrollere, om denne forordning overholdes, hvorefter Kommissionen videresender disse oplysninger til de øvrige medlemsstater samt andre interesserede parter, der måtte anmode herom.

2. Den medlemsstat, som er nævnt i adressen på den i mærkningen anførte fabrikant, pakkevirksomhed eller forhandler, skal efter anmodning om kontrol og inden udgangen af måneden efter den måned, hvor anmodningen blev fremsat, udtage prøver og kontrollere rigtigheden af de angivelser i mærkningen, som der er rejst tvivl om. En sådan anmodning kan komme fra:

a) Kommissionens ansvarlige tjenestegrene

b) en erhvervsorganisation i nævnte medlemsstat, jf. artikel 125 i forordning (EF) nr. 1234/2007

c) en anden medlemsstats kontrolorgan.

▼B

3. Sammen med den i stk. 2 omhandlede anmodning sendes alle oplysninger, som vil være nyttige i forbindelse med den ønskede kontrol, bl.a.:

a) dato for prøvetagning eller køb af den pågældende olie

b) navn eller firmanavn og adresse på den virksomhed, hvor prøvetagning eller køb af den pågældende olie har fundet sted

c) nummeret på de pågældende partier

d) kopier af al mærkning på den pågældende olies emballage

e) analyseresultater eller resultater af andre kontradiktoriske ekspertudtalelser med angivelse af de anvendte metoder samt navn og adresse på det pågældende laboratorium eller den pågældende ekspert

f) i givet fald navn og adresse på leverandøren af den pågældende olie som oplyst af salgsvirksomheden.

4. Den berørte medlemsstat underretter inden udgangen af tredje måned efter den måned, hvori den i stk. 2 omhandlede anmodning blev fremsat, den anmodende part om det referencenummer, hvorunder anmodningen er registreret, og om resultatet af denne anmodning.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, herunder etablering af en sanktionsordning, for at sikre, at denne forordning overholdes.

Senest den 31. december 2002 meddeler medlemsstaterne Kommissionen de foranstaltninger, der er truffet, og efterfølgende ændringer heraf meddeles inden udgangen af måneden efter den måned, hvori ændringerne er blevet vedtaget.

Senest den 31. december 2004 meddeler Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet Kommissionen de i første afsnit omhandlede foranstaltninger, og efterfølgende ændringer heraf meddeles inden udgangen af måneden efter den måned, hvori ændringerne er blevet vedtaget.

Senest den 31. december 2010 meddeler Bulgarien og Rumænien Kommissionen de i første afsnit omhandlede foranstaltninger, og efterfølgende ændringer heraf meddeles inden udgangen af måneden efter den måned, hvori ændringerne er blevet vedtaget.

2. Til kontrol af angivelserne i artikel 4, 5 og 6 kan de berørte medlemsstater indføre en ordning for godkendelse af virksomheder, hvis aftapningsanlæg er beliggende på deres område.

Godkendelse og en alfanumerisk identifikation tildeles den virksomhed, der ansøger herom, og som opfylder følgende betingelser:

a) råder over et aftapningsanlæg

b) forpligter sig til at indsamle og opbevare den af medlemsstaten fastsatte dokumentation i overensstemmelse med artikel 7

▼B

c) har et oplagringssystem, der til den berørte medlemsstats tilfredshed gør det muligt at kontrollere herkomsten af olier med oprindelsesbetegnelse.

I mærkningen anføres i givet fald den alfanumeriske identifikation for den godkendte aftapningsvirksomhed.

Artikel 10

Senest den 31. marts hvert år sender de berørte medlemsstater Kommissionen en rapport om det foregående år med oplysninger om følgende:

a) kontrolanmodninger, som er modtaget i henhold til artikel 8, stk. 2

b) igangsatte kontroller og kontroller, som er igangsat i tidligere produktionsår, men endnu ikke afsluttet

c) opfølgninger af foretagne kontroller og gennemførte sanktioner.

I rapporten skal disse oplysninger fordeles på kontrollens igangsættelsesår og på overtrædelsestype. Hvis der har været særlige vanskeligheder, anføres disse, og det samme gør eventuelle forslag til forbedring af kontrollen.

Artikel 11

Forordning (EF) nr. 1019/2002 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 12

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Produkter, der er legalt fremstillet og mærket i EU eller legalt indført i EU og overgået til frit forbrug inden den 1. juli 2012, afsættes, indtil lagrene er opbrugt.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Kommissionens forordning (EF) nr. 1019/2002 (EFT L 155 af 14.6.2002, s. 27)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 1964/2002 (EFT L 300 af 5.11.2002, s. 3)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 1176/2003 (EUT L 164 af 2.7.2003, s. 12)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 406/2004 (EUT L 67 af 5.3.2004, s. 10)	Udelukkende artikel 3
Kommissionens forordning (EF) nr. 1750/2004 (EUT L 312 af 9.10.2004, s. 7)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 1044/2006 (EUT L 187 af 8.7.2006, s. 20)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 632/2008 (EUT L 173 af 3.7.2008, s. 16)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 1183/2008 (EUT L 319 af 29.11.2008, s. 51)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 182/2009 (EUT L 63 af 7.3.2009, s. 6)	
Kommissionens forordning (EU) nr. 596/2010 (EUT L 173 af 8.7.2010, s. 27)	

▼B

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1019/2002	Nærværende forordning
Artikel 1 til 8	Artikel 1 til 8
Artikel 9, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	Artikel 9, stk. 2
Artikel 9, stk. 3	—
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	—
—	Artikel 11
Artikel 12, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 2, første afsnit	—
Artikel 12, stk. 2, andet afsnit	—
Artikel 12, stk. 2, tredje afsnit	—
Artikel 12, stk. 2, fjerde afsnit	—
Artikel 12, stk. 2, femte afsnit	Artikel 12, stk. 2
—	Bilag I
—	Bilag II